

Sygn. akt IV U 249/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2014r. w S.

odwołania H. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. Nr I – (...)

w sprawie H. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo H. O. do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 lutego 2013r.

Sygn. akt IV U 249/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wstrzymał od 1 lutego 2013r. wypłatę na rzecz H. O. renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że prawo do renty uzależnione jest m.in. od istnienia częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy, a lekarz orzecznik ZUS orzekł, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. W związku z tym renta nie przysługuje.

Odwołanie od w/w decyzji złożył H. O. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał, że decyzja organu rentowego jest krzywdząca, gdyż w dalszym ciągu nie nadaje się on do żadnej pracy z powodu schorzeń kręgosłupa, dolegliwości ze strony stawów biodrowych, nadciśnienia oraz bólów i zawrotów głowy (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 17 stycznia 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.17).

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z 17 sierpnia 2012r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu H. O. od 9 sierpnia 2012r. ,tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 sierpnia 2013r. (decyzja z 17 sierpnia 2012r. k.24 akr rentowych).

W dniu 4 stycznia 2013r. Naczelny Lekarz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych działając na podstawie art.14 ust.5 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych skierował sprawę ubezpieczonego do rozpatrzenia przez komisję lekarską (decyzja Naczelnego Lekarza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych k.26 akt rentowych). W związku z powyższym ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 17 stycznia 2013r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 17 stycznia 2013r. k.27 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 31 stycznia 2013r. organ rentowy wstrzymał od 1 lutego 2013r. ,tj. od miesiąca przypadającego po miesiącu, w którym wydano przedmiotową decyzję, wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 31 stycznia 2013r. k.31 akt rentowych).

Ubezpieczony ma (...)i wykształcenie zawodowe – ślusarz-mechanik. Ubezpieczony nigdy nie pracował w wyuczonym zawodzie. Przez pierwsze cztery lata pracy zawodowej pracował w pralni chemicznej, natomiast od marca 1975r. do lutego 2013r., a zatem przez 38 lat prowadził własną pralnię chemiczną. Ubezpieczony nie zatrudnił pracowników. Sam wykonywał wszystkie prace związane z prowadzona działalnością. Prace te obejmowały segregowanie odzieży, wkładanie jej do bębna pralki, nalewanie do pralki środków chemicznych z 25-litrowego kanistra (o wadze około 35 kg), co wymagało podnoszenia kanistra do góry, czyszczenie odzieży szczotkami, prasowanie upranej odzieży żelazkiem przemysłowym o wadze około 2,5 kg. W ciągu dnia ubezpieczony włączał maszynę piorącą średnio 3-4 razy. Praca, którą wykonywał była pracą chodzącą i stojącą – w pozycji pochylonej. W połowie lat 70-tych ubezpieczony zdobył tytułu czeladnika, a następnie w dniu 8 lipca 1976r. tytuł mistrza w rzemiośle: Chemiczne czyszczenie i pranie odzieży i tkanin (kopia dyplomu mistrzowskiego k.4 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.78v – nagranie od minuty 7 do 14 i k.41-41v – nagranie od minuty 1 do 10).

Ubezpieczony cierpi na zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową lewego stawu biodrowego z ograniczeniem ruchomości, dolegliwościami bólowymi i zaburzeniami wydolności chodu, w sierpniu 2009r. przebył protezoplastykę całkowitą prawego stawu biodrowego z powodu zaawansowanej choroby zwyrodnieniowej. Ponadto cierpi na nawracające dolegliwości bólowe odcinków szyjnego, piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa w przebiegu wielopoziomowej dyskopatii i zmian zwyrodnieniowych bez objawów korzeniowych i ubytkowych oraz nadciśnienie tętnicze umiarkowane i hiperlipidemię. Stan zaawansowania tych schorzeń, a w szczególności zmiany zwyrodnieniowe obu stawów biodrowych oraz zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa, powodują, że ubezpieczony jest osobą trwale częściowo niezdolną do wykonywania pracy fizycznej, w tym pracy ślusarza-mechanika, a także pracy, którą wykonywał prowadząc pralnię chemiczną. Czynności, które wykonywał prowadząc pralnię były bowiem czynnościami przeciążającymi stawy kończyn dolnych i kręgosłupa (łączna opinia biegłych: ortopedy K. K., neurologa E. K. (1) i kardiologa D. W. k.22-24 i opinia uzupełniająca tych samych biegłych k.45 oraz opinia biegłych: ortopedy M. W. i neurologa J. S. k.64 i 66).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego H. O. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność

do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wstrzymującej wypłatę tej renty od 1 lutego 2013r.) wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzone na tę okoliczność opinie biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii i kardiologii (podstawowa wydana w dniu 7 maja 2013r. przez biegłych K. K., E. K. (2) i D. W. k.24 i uzupełniająca wydana przez tych samych biegłych w dniu 27 stycznia 2014r. k.45) oraz opinia drugiego zespołu biegłych – ortopedy M. W. i neurologa J. S. (k.64 i 66) dały podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest osobą trwale częściowo niezdolną do pracy. Analizując powyższe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzone były analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinie są spójne i należyte uzasadnione i co istotne oba zespoły biegłych doszły do jednakowych wniosków co do tego, że ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy i jest to niezdolność trwała. Biegli rzeczowo wyjaśnili dlaczego uzasadnione jest takie orzeczenie. Wskazali, że za orzeczeniem takim przemawia stan narządu ruchu ubezpieczonego, który z powodu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych stawów biodrowych oraz zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych kręgosłupa nie jest w stanie wykonywać pracy fizycznej ani w wyuczonym zawodzie ślusarza mechanika, ani też czynności, które wykonywał prowadząc przez blisko 40 lat pralnię, a które to czynności były czynnościami przeciążającymi stawy kończyn dolnych i kręgosłupa oraz wymagały od ubezpieczonego dźwigania, pracy w pozycji wymuszonej i stojącej. Wobec istnienia dwóch zgodnych opinii różnych zespołów biegłych Sąd nie przychylił do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy, gdyż w ocenie Sądu zastrzeżenia do powyższych opinii zgłoszone przez Zastępcę Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS (w piśmie na k.76 akt sprawy) stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Należy w tym miejscu zauważyć, że w pierwotnej opinii biegli K. K., E. K. (1) i D. W. wskazali, że ubezpieczony jest osobą trwale częściowo niezdolną do pracy fizycznej, w tym do pracy w wyuczonym zawodzie mechanika ślusarza, może natomiast wykonywać pracę przy obsłudze urządzeń pralniczych (na k.24-24v). Wówczas organ rentowy, kwestionując tę opinię wskazał, że skoro ubezpieczony od 1975r. prowadził pralnię chemiczną to ocena zdolności ubezpieczonego do pracy powinna być rozpatrywana głównie w aspekcie możliwości wykonywania takiej pracy (pismo organu rentowego k.33). Kiedy natomiast biegli - po uzupełnieniu materiału dowodowego o zakres czynności wykonywanych przez ubezpieczonego w czasie prowadzenia pralni chemicznej (gdzie okazało się, że wykonywał on szereg prac fizycznych, a nie tylko włączał i wyłączał maszynę piorącą) - zweryfikowali swoją opinię i stwierdzili, że ubezpieczony nie może wykonywać również tego rodzaju pracy (opinia k.45), organ rentowy nagle zmienił swoje stanowisko i zaczął wywodzić, że skoro ubezpieczony nie pracował nigdy w wyuczonym zawodzie (ślusarza-mechanika) to nie należy go traktować jako osobę ściśle ukierunkowaną zawodowo i co za tym idzie powinien być traktowany w kontekście pracy na ogólnym rynku bez ograniczeń związanych z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi (pismo Przewodniczącego Komisji Lekarskich k.54). Powyższe pokazuje jak niekonsekwentne jest stanowisko organu rentowego. Przede wszystkim jednak wskazać należy, że nieuzasadnione jest stwierdzenie, że ubezpieczony powinien być traktowany jako osoba bez ścisłego ukierunkowania zawodowego. Prawdą jest, że ubezpieczony nie pracował w wyuczonym zawodzie ślusarza-mechanika. Jednakże, jak wynika z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu, już w latach 70-tych ubezpieczony nabył uprawnień rzemieślnicze początkowo czeladnicze, a następnie mistrzowskie w rzemiośle (chemiczne czyszczenie i pranie odzieży), które uprawiał następnie przez blisko 40 lat. Nie można zatem uznać, że ubezpieczony jest osobą bez ukierunkowania zawodowego. Niezależnie od tego wskazać należy, że biegli zgodnie stwierdzili, że ubezpieczony nie może wykonywać pracy fizycznej, a brak jest przesłanek do uznania, aby przy posiadanym wykształceniu i kwalifikacjach zawodowych ubezpieczony miał możliwość i predyspozycje do wykonywania innego rodzaju pracy – pracy umysłowej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 lutego 2013r. ,tj. od chwili wstrzymania wypłaty renty przyznanej decyzją z 17 sierpnia 2012r.